"Укр. Робітничі Вісти" питають вас сьогодня: Чи ви вже віддали свій одноденний заробіток для нашої преси? Ні? Так поспішіть негайно!

АРМІЮ БЕЗРОБІТНИХ ЗБІЛЬШАЮТЬ БІДНЯЦЬКІ ФАРМЕРІ

Сімко, Онт.

Я вже довше живу в Сімко й приглянувся чимало отому злиденному житті тутешніх фармерів і робітників. Саме Сімко, місцевість невеличка, немає в ній багато фабрик, а є лише дві, що виробляють овочеві консерви. Одна з тих фабрик є американська, вибудована ще в минулому році. Я самий наробився коло неї й думав навіть, що дістану в ній працю всередині. Та не довелося. Спочатку говорила компанія, що тут працюватиме пару соток робітників, та як зачали вводити нові машини, вони забували лише кількадесять робітниць, що виконують важку працю за мізерну плату.

Й тут чимало є безробітних, ходять вони вулицями міста, питаючи праці. Та її немає. Оті самі безробітні, не маючи защо їхати стріткарою, йдуть піхотою до Гемилтону, Брентфорду й Сімко, питають скрізь за роботою, не находять її й знов починають свою мандрівку на ново спочатку від одного міста в друге.

Число безробітних збільшають ще бідняцькі фармері, які теж примирають з голоду. Щоб врятувати себе й свою рідню, йдуть вони так само шукати праці й не находять її. Фарма неможе ніяк прокормити навіть тих кількоро осіб. До того ще лихо, що мало тутешніх фармерів стоять в робітничій організації й не стараються ніяк, щоб поліпшити своє життя та боротьбою домагатися хліба або праці. Й саме оті фармері, що стоять поза робітничо-фармерськими організаціями, живуть ще по старому. Й так мабуть будуть жити, аж доки морґеджові компанії не прогонять їх з власної фарми й вони цілком опиняться межи тими робітниками, що зараз не мають нічого до втрати, а лише до зискання в клясовій боротьбі проти капіталу.

Безробітний.

"МИ ХОЧЕМО ЇСТИ! МИ ҐОЛОДНІ!"—ТАК ВІТАЛИ БЕЗРОБІТНІ ЕДМОНТОНУ МЕКЕНЗІ КІНҐА

Едмонтон, Алта.

Буржуазна преса проголосила, що до Едмонтону на 10 липня приїде Мекензі Кінґ, бувший премієр Канади. Безробітні відбували свої мітінґи зараз і попередньо. На 10 липня комітет безробітних проголосив на Маркет Сквер масовий мітінґ і демонстрацію на зустріч Мекензі Кінґа. На Маркет Сквер зійшлося поважне число безробітних. До безробітних промовляли т.т. Ґрифин і Фармер. Говорили до безробітних про теперішню економічну крізу в цілім буржуазнім світі й закликали трудящих до дальшої боротьби за працю або повне утримання. Згадані товариші наводили, що в Канаді, а зокрема в Едмонтоні, є всього досить: повні маґазини вбрання, яке робітники випродукували, а самі ходять голі, босі, обдерті, бо не мають защо купити. Срєдств до життя так само повні маґазини, а робітники ходять голодні і примирають з голоду, бо не мають защо купити собі їсти.

Перед четвертою годиною безробітні уставилися в ряди і помашерували головними вулицями міста зустрічати Мекензі Кінґа. Мекензі Кінґ мав приїхати потягом з Венкувер до Едмонтону в 4.40 годині. Робітники прибули до стації пару мінут скорше, чим прибув поїзд. Робітники примашерували близше стації і там зустрінули велику масу робітників, котрі не хотіли разом з нами машерувати вулицями, а пішли впрост до стації і там злучилися всі докупи і чекали, щоб "привитати" Мекензі Кінґа.

Як ми прийшли до стації, там ми побачили багато поліції з чіфом на чолі. Поліція прийшла стерегти Мекензі Кінґа. Робітники зайшли на порожну площу просто стації. Написами звернулись просто до стації, як буде Мекензі Кінґ виходити зі стації, щоби він побачив ті написи й знав, чого робітники домагаються. Чіф поліції покликав т. Фармера до себе і щось поговорив з т. Фармером. Опісля т. Фармер повернув і покликав комітет, котрий мав піти до Мекензі Кінґа і предложити справу безробітних. Чи говорив що Кінґ з комітетом, не знаю, бо я стояв на другім боці стріту і не можна було нічого бачити, багато народу стовпилося коло дверий. Я бачив лише, як поліція провадила Кінґа до автомобіля. Робітники побачили, як він сідав до автомобіля і почали кликати: "Ми хочемо їсти! Ми голодні! Дай нам втримання!

Рівночасно безробітні почали замикати собою вулицю, але поліція не допустила до заблоковання вулиці. Пан Кінґ надїхав автом поміж робітників і наставив руку крізь вікно, витаючи їх рукою.

Отак пани задоволяють робітників. Робітників було коло стації до 3,000. Робітники демонструють, а пани з того сміються. По привитанню Мекензі Кінґа робітники в збитих лавах помашерували на Маркет Сквер. Там знов т.т. Фармер, Ґрифин говорили, а один товариш говорив на українській, один на німецькій мовах. Згадані товариші повідомили безробітних, що того самого вечера Кінґ буде мати передвиборчий мітінґ в Пентейджес театрі і закликали робітників, аби йшли на мітінґ і ставили питаня та домагалися втримання або праці.

Таке саме панп Кінґи, Бенети й інші стрічають і по других більших містах Канади. Так їх робітники витають за їх чорну зрадничу роботу для працюючої кляси. Та треба сказати, що багато ще робітників самі про себе не дбають. Передові товариші стараються повести безробітних до кращого, до боротьби, щоби вибороти працю або повне втримання, скликають мітінґи, говорять до безробітних, закликають до демонстрацій, а деяка частина робітників відноситься байдуже до цієї боротьби за працю або втримання.

Безробітний.

ГУДОК МАЙНИ ПРОТИСЯ КРІЗЬ МРЯЧНУ ТИШУ МАЙНЕРСЬКОЇ ОКОЛИЦІ

Белвю, Алта.

6 година рано. Сиренний гудок протися крізь мрячну тишу, з хатів та з шеків стали виуватися людські постаті. Тут і там блимали здалека майнерські лятарні. Ще один гудок і майнері, позамотовані у своє лахміття, тиснулись сходами в бездонну майну.

Усі розлізлись по норах, кожний зі своїм знаряддям й за хвилину грюкіт, тарахкотіння знов заповнили майнерське підземелля. Кожний з тих робітників має визначену роботу, кожний гонить собою, щоб видобути як найбільше, ще й наганячі підганяють їх.

Моя праця була сполучати візки тритонові. Зближалася третя година пополудні. Деякі робітники вже збиралися до відходу. Перекликувалися поміж собою, називали себе по йменню, питали один в одного за годиною. Я мав ще сполучити останній візок, як хопило мене, стисло зі всієї сили і я стратив память. Я опинився в шпиталі. По лікарських оглядинах і першій помочі я прийшов до себе й зараз став роздумувати над своєю недолею, що стрінула мене в майнерській ямі. Думав так само, що я тут остану самотний, далеко на чужині від своєї рідні, знайомих.

Та про мене скоро взнали опікуни хорих Роздейл, Алта., хоч я навіть не мав переступної картки й не був ще принятий місцевим відділом РЗТ. Опікуни хворих навідувалися до мене зчаста, приходили й поодинокі члени РЗТ, відвідували мене усі майже щодня. Приносили мені усякі дарунки, робітничі ґазети й книжки. Й тим товаришам і товаришкам, що так зчаста відвідували мене, а головно т.т. Ґреґоровичові, М. Михайлюкові, В. Кейванові, В. Джелипу (молодному) й Дорогобущу та Головному Зарядові РЗТ — я висказую щиру подяку. Так само дякую щиро місцевому зарядові РЗТ за виплачення мені запомоги в сумі $48. З тієї запомоги я повертаю $24 на принт, а $24 оставляю собі на необхідні видатки. Я знаю, що багато робітників вибрало вже запомогу в РЗТ не десятками а сотками, одначе вони про це чомусь не пишуть.

Ф. Кондратюк.

ШАПОВАЛ ГОТУЄ ТАКУ САМУ УКРАЇНУ, ЩО Й ПІЛСУДСЬКИЙ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДЯЩИХ

Торонто, Онт.

Дня 16 травня ц. р. загостив до Торонто Микита Шаповал "апостол" українських соціялреволюціонерів. "Міжнародне відношення до українців і України", така тема лекції, котру вимоголосив М. Шаповал в Торонто. Зараз же, коли тільки вийшов перед публику, можна було завважати, що М. Шаповал, це дійсно людина "грізна". (Коли витався з одною особою в Торонто, то висказався: "не бійтеся мене, я не такий страшний, як виглядаю, я страшний тільки для комуністів.) Це видно із його лиця, що він ніколи не схоче, щоб йому розказував або диктував робітник, а він призвичаєний самий розказувати і диктувати.

Зараз спочатку своєї лекції пояснив Шаповал, що це є міжнародне відношення. Це означає жити в згоді із своїми сусідними державами, бути в згоді також навіть і з далекими заморськими. На це дав малий примір, говорить: в Канаді велике безробіття, безробіття повстало через крізу економічну, а кріза економічна повстала через це, що на канадійську пшеницю немає ринків на збут ні на американськім континенті, ні в Европі. Одна надія була на Велику Британію, але й на ній помилились. Анґлійські капіталісти не зважаючи на це, що Канада це сестра Великої Британії, помянули клич "свій до свого", а закупили арґентинську пшеницю, бо арґентинська пшениця була значно танціз від канадійської. Отже виходить, що навіть далекі держави можуть ділати на устрій державний України. М. Шаповал хоче викликати революцію, скинути ярмо "капіталістичне" на Україні Радянській (котре вже давно скинули робітники і селяне). За те про Польщу нічого не споминав. Не хоче загнівати чужих капіталістів.

Розум людини, котра не має титулу професора і не є аж надто політиком може зрозуміти, що це не є міжнародні відносини других держав до України, але міжнародні відносини капіталу й капіталістів. Конкуренція капіталу ділає і впливає значно на устрій державний і о скільки Шаповал творив би якусь "українську соціялістичну державу", по його думці, то вперше український нарід мусів би поклонитися сусідуючим близьким і далеким капіталістам, а також не забути про данини в роді всяких концесій, щоб тільки не образити капіталістів. Ну, але М. Шаповал голосить, що капіталізм знищить і то при помочі революції суспільної чи там соціяльної, але лише на Радянській Україні... Соціяльна революція по думці Шаповала це тільки перевернення суспільного ладу у своїй країні, висвободження своєї нації і на тім конець. Це ідея соціял-революціонера свою націю визволити, а тішитись неволею других націй, а навіть ще в разі потреби напасти і завоювати собі чужі нації в неволю.

Шаповал говорить про висвободження української нації, але тимчасом він і співає: "Свобода, що в думці держу я". Таку свободу голосили усі соціялісти Польщі, Німеччини, Америки й Анґлії. Вони розуміють свободу від поліції, або свободу конкуренції в промислі, свободу політичних або ще яких небудь переконань, свободу зібрань з товаришами в якому небудь помешканню, або просто навіть під відкритим небом, щоб поговорити над громадськими справами. (Але і за це треба ще провадити боротьбу.) Оце називається "свободою" в соціялістів демократів і революціонерів. За таку свободу вже давно чули робітники, а зараз вони домагаються чогось більше.

Шаповал кричить "Україна без хлопа без пана"... Таке саме гасло піддавали польські лідери соціялісти польським робітникам і селянам в 1921 році, коли Червона армія йшла на Варшаву. Вінценти Вітос, це такий самий тип як і наш український Шаповал. Оцей Вітос теж разом із соціялістом Пілсудським кричав: "Польска без хлопа і пана", аби тільки заохотити польський пролетаріят до боротьби з Радянським Союзом. Земля всім робітникам і селянам, котрі підуть на фронт бити більшовиків за те, що в імя революції йшли прогнати на спілку з польським пролетаріятом капіталістів і буржуїв Польщі. Польський робітник і селянин, заманений тою обіцянкою свободи і землі, пішов на фронт боронити панську Польщу. Пани польські разом з такими соціялреволюціонерами як М. Шаповал вчили співати польського робітника і селянина: "Не жуцім земі сконд на руд", але коли вже їм прийшов скрут, спакували свої найдорощі коштовности і манатки на авта і утікали з цеї землі перші. А хлопі темний і робітник лежать на тім чорнім загоні, боронять капіталістів і панської землі, стріляючи в більшовиків. Червона армія, побачивши, що польський пролетаріят ворожо ставиться до них, по друге, мусіла йти відбивати армію білоґвардійську Врангля-Денікіна й вицофали свою армію з-під Варшави.

Настав спокій і час виконання цієї обіцянки "Польска без хлопа і пана", "Земя без викупу" і т. д. Але як гірко переконались робітники й селяне Польщі. Свободу робітник таку дістав, що жандарм Пілсудського стріляє до робітників і селян в імя цієї свободи. Тюрми переповнені політичними вязнями. Землю також дістав селянин, але від 150 до 250 доларів за морґ. Так сповнили свою обіцянку соціялісти-зрадники. Дуже малий відсоток заслужених офіцирів і службовців дістали землю на кресах. Польський селянин, котрий не мав грошей на купно землі, еміґрує геть за моря й разом з ним і український селянин еміґрує в дикі простори Бразилії, Куби, Арґентини і Канади, щоб найти кусок хліба.

Й революціонер М. Шаповал таку саму Україну хоче нам збудувати, щоб решта наших братів виеміґрувала і волочилася по тих диких просторах.

С. Ковалик.

РАДО ПОВІТАЛИ ТРУДЯЩІ ПОРТЕДЖ ЛА ПРЕРІ ВІННІПЕҐСЬКУ ЮНАЦЬКУ ОРХЕСТРУ

Портедж да Прері, Ман.

На 4 липня прибула до нашої місцевости Дівоча Мандолінова Орхестра вінніпеґського відділу ТУРФДім й влаштувала для тутешніх фармерів і робітників концерт. На концерт прибуло багато слухачів, всі вони радо вітали кожній виступ молодих виконавців. Програма концерту була багата й випала вдало. Публика слухала з великим зацікавленням музики, співу, промов й приглядалася танкам юних танцюристів.

Й найбільше слухачі повітали двоє маленяток-танцюристів, т-ку Кусяк і т. Федірчика. Так само декламації були виголошені з чуттям. Тов. Войтишин промовив до присутніх вчас концерту, вказуючи на орґанізаційно-освітню роботу наших організацій. За безробіття й його причини, про страшний визиск праці тих робітників, які ще залишилися при станках праці, про злиденне життя поміж фармерами трудящими, теж заговорів тов. Войтишин. Прикінці своєї промови товариш візвав присутніх, щоб вступали в українські робітничо-фармерські організації ті, які ще по сьогодня не стоять в лавах зорґанізованих робітників та щоб посилали своїх дітей до УРДШколи.

Після промови публика ще слухала з великим зацікавленням скрипкового соля товаришок Помаранської й Мицак. Наприкінці концерту відспівано "Інтернаціонал" й публика вдоволена з того вечера, пішла додому.

Присутний.

РОБІТНИЦІ ПО ВАЖКІЙ ДЕННІЙ ПРАЦІ ВІДВІДУЮТЬ УКР. РОБ. ДІМ

Монтреал, Кве.

Я вже кілька років блукаю по Канаді. Працюю, то знов мушу шукати за будь-якою роботою, й при тій нагоді я знайомлюся ще більше з робітничим рухом і життям трудящих Канади. Якось недавно я прибув до Торонто в погоні за тією роботою. Там я навідався до моїх односельчан на Кінґ стріті під числом 673. Там живе одна робітниця, що виїхала з того самого села що й я, в Канаду за роботою. Мені цікаво було знати, як живе вона, де працює й чи належить до якої орґанізації.

Прийшов я туди, привитався й почали бесіду. Від неї я взнав, що вона належить до української робітничої орґанізації в Торонто, заходить туди кожного часу, бере участь в робітничому житті й руху. Я цим дуже втішився, що тут ота робітниця найшла своїх по праці й житті товаришів та разом з ними змагає боротьбою до кращого майбутнього.

За якийсь час увійшла її сестра, молодша за неї, що теж працює у фабриці. Саме надійшла від праці зморена роботою. Вона теж заявилася, що стоїть в клясовій боротьбі з робітниками проти визиску й гнету капіталістичними пявками. Хоч сама ще молода робітниця, а вже визискують її працю й проти того визиску вона бореться орґанізованим шляхом рамя в рамя з трудящими усього світу. Й коли б так уся робітнича молодь пізнала отой визиск та потребу боротьби з капіталом, тоді скоро можна було б повалити цей лад визиску й гнету, а встановити право робітників і бідняцьких фармерів.

Г. Гн.

ЖІНОК НАБІРАЮТЬ ДО ФАБРИК, А РОБІТНИКІВ ГОТУЮТЬ НА ВІЙНУ

Ню Торонто, Онт.

На 6 квітня українські робітники й робітниці Ню Торонта встроїли концерт стараннням Жінсекції. Концерт випав вдало. Товаришка Білозорська у своїй палкій промові переповіла за важкі умови життя й праці жінки-робітниці в капіталістичних державах, де по фабриках і заводах викидають чоловіків-робітників на те, щоб заступити їхнє місце незорґанізованими робітницями та малолітніми дітьми за якнайменшу заробітну плату, хоч кажуть їм виконувати так само важку працю, як і чоловікам.

Вже заранця підготовляють капіталісти жінок до праці чоловічої, щоб могти чоловіків-робітників пігнати в війну, а їхнє місце при станках праці заступити жіночою силою.

На концерті було поважне число учасників, всі вони прислухувалися уважно промові й іншим точкам програми концерту, вітаючи щораз виконавців сердешними оплесками.

Робкор.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Іміґрант, Вінніпеґ, Ман. — Ваш допис "Для добродія з "Канадійського Фармера" є звичайною балачкою без ширшого змісту, щоб міг зацікавити наших читачів й тому не буде поміщений. Пишіть на цікавіші теми.

С. С. Йорктон, Саск. — Лист з Радянського Союзу вашого племінника не буде поміщений. В ньому немає нічого такого, що було-б новиною для робітників, обзнайомлених з розбудовою в СРСР. Про це ми пишемо в нашій газеті раз-у-раз статті й подаємо вісті ширші й зрозуміліше.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постараєтеся, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передплатниками "Укр. Роб. Вістей".

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ЛИШЕ ЩО ВИЙШЛА З ДРУКУ НА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ДРУГА НОВА БРОШУРА ДЛЯ КАНАДІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ ПІД НАЗВОЮ

БОРОТИСЬ ЧИ ГОЛОДУВАТИ!!

FIGHT OR STARVE!!

Написав Стюарт Смит

Брошура вияснює значіння теперішної економічної крізи канадійського капіталізму для канадійських робітників.

В ній викривається зрадничу ролю реформістів і трейд-юнійних зрадників в сучасним періоді загострених боїв канадійської робітничої кляси.

Вона доказує, що безробітні лише орґанізованою силою і боротьбою можуть вибороти свої домагання.

Чи обставини робітництва погіршаться ще дуже з більшим загостренням капіталістичної крізи? На це питання найдете відповідь, в якій викривається в правдивім світлі закони економіки, які допровадять до ще гірших економічних обставин бідних фармерів і робітників. Проти безробіття і взагалі проти злиденних обставин робітничої кляси, заподіяних капіталізмом, протиставиться бойову програму комуністичної партії. Кожний робітник повинен мати цю брошуру.

ЦІНА ЦЕЇ БРОШУРИ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ

WORKERS PUBLISHING ASS'N
650 BAY STREET, TORONTO, ONT.

ЗАМОВЛЯЙТЕ Й ПОШИРЮЙТЕ МАСОВО НАЙНОВІШУ БРОШУРУ

що її видало Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство з нагоди процесу над петлюрівською єфремівщиною в Харкові п. н.

ГАНЕБНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕТЛЮРІВЩИНИ

("СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ")

В брошурі зібрані матеріяли про діяльність цеї змовницької організації на території Радянської України на основі передсудових зізнань самих керівників "СВУ".

В брошурі є вміщені показні заяви Єфремова, Дурдуківського, В. Чехівського, О. Гермайзе, А. Ніковського, Гр. Голоскевича, Н. Токарівської і М. Кудрицького.

БРОШУРА МАЄ 62 СТОРОНІ ДРУКУ ВЕЛИКОГО ФОРМАТУ Й КОШТУЄ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ.

Орґанізаціям, що замовляють для розповсюдження більшу скількість, даємо великий опуст.

Замовлення засилайте таки зараз на адресу:

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.